

ارتقای کیفیت منظر دوستدار کودک با رویکرد امنیت فرهنگی

فاطمه سادات حجتی*، نسیم اشرفی^۲

۱- فاطمه سادات حجتی دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس sayehojjati@gmail.com

۲- دکتر نسیم اشرفی، استادیار گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران ashrafi@pardisiu.ac.ir

⋮

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی و شناخت امنیت در خصوص کودکان و روش های تحقق و تامین آن ها می باشد. توجه به امنیت کودکان و نوجوانان بعنوان قشر موثر جامعه امری اجتناب ناپذیر است، قشری که آینده هر شهر و هر کشوری در دستان آنان است یکی از مهم ترین نیاز های اساسی انسان، به ویژه کودکان، برخورداری از احساس امنیت است، در حالی که در مطالعات امنیتی به امنیت کودکان توجه اندکی شده است. لزوم طراحی محیط های مناسب شهری به طوری که کودکان در آن در کمال امنیت بتوانند به رفع نیازهای خود بپردازند دارای اهمیت است. در این پژوهش موضوع امنیت فرهنگی کودکان از منظر معماری رنگ هندسه نور بررسی شده و نتیجه پژوهش حاکی از آن است که کودکان باید از ابتدا با فرهنگ کشور خود آشنا شده و می توان آن را در فضاهای شهری برای کودک ایجاد نمود. این پژوهش با روش استنادی و کتابخانه ای موضوع امنیت فرهنگی کودکان را بررسی و تبیین می نماید تا از این منظر دیدگاه روشنی را پیش روی والدین و مسئولان تربیتی قرار دهد. در این تحقیق تلاش شد کلیه مفاهیم مرتبط با موضوع تحقیق، کامل بررسی شوند

واژه های کلیدی: امنیت فرهنگی - منظر دوستدار کودک - کودک و امنیت

۱- مقدمه

فضاهایی که برای کودکان طراحی می شوند به ویژه محوطه هایی که کودکان زمان بیشتری را در آن سپری می کنند باید قادر باشند نیروهای ذهنی، احساسی و خلاقه کودک را تحت تاثیر قرار داده و از این طریق هم در آموزش او موثر باشد و هم محیطی با طراوت برای کودک به وجود آورند. امروزه محیط های باز شهری که به عنوان مراکز بازی، آموزش یا نگهداری کودکان از آن ها استفاده می شود عموماً از لحاظ کالبد معماری متناسب با نیازهای کودکان نبوده و فضایی با طراوت برای بازی و گذران وقت نیستند. متأسفانه در کشورمان به مقوله طراحی برای کودکان با بهره گیری از مطالعات علمی، توجه کافی نشده است و از سویی با توجه به سرعت تغییرات شرایط زندگی شهری و همچنین مسئله اشتغال والدین و گذراندن بیش از نیمی از زمان کودکان در فضاهای آموزشی و مهدها، توجه و مطالعه در زمینه تاثیر کالبدی این فضاها بر روند رشد کودکان ضروری می باشد. کودکان به عنوان آسیب پذیرترین قشر جامعه حجم وسیعی از جمعیت یک کشور را تشکیل می دهند. زندگی کودکان در شهرهای معاصر، زمینه پژوهشی پیچیده و تازه ای را برای سیاستمداران، جامعه شناسان، معماران و برنامه ریزان شهری فراهم آورده است. تغییرات گسترده در میانه قرن بیستم، جنبش مدرنیسم و تبدیل بسیاری از سکونتگاه های روستایی و سنتی به شهر و گسترش شهرنشینی و پدیده زندگی کلانشهری، سبب شده است که کودکان امروز در محیط انسان ساخت و به دور از محیط طبیعی متولد شوند و رشد کنند.